

[Indenrigsministeren.]

vist saa sent som i Gaar, har afgivet en Betænkning, hvoraf det fremgaar, at man atter agter at stemme Lovforslaget ned. Det er for øvrigt Grunden til — det vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Brorsen —, at Lovforslaget er fremsat saa sent; saa længe man ikke helt og fuldt kendte Nedrustningsforslagets Skæbne, var der ingen Grund til at fremsætte dette Lovforslag, thi var tvungen Værnepligt afskaffet, havde dette Lovforslag været overflødig, og derfor er det først fremsat paa et Tidspunkt, hvor Landstingets Stilling i den Henseende var klar.

Til den ærede kommunistiske Taler (Munch-Petersen) skal jeg kun sige, at det overraskede mig at høre, at han er Modstander af Tvangsarbejde, jeg vidste ikke bedre, end at han var Tilhænger af Tvangsarbejde, men det maa saa være mig, der ikke er helt klar over Programpunkterne paa dette Omraade.

Pürschel: Jeg er i den sjældne Situation at kunne være enig med den højtærede Indenrigsminister i at være forbavset over en Udtalelse af det ærede kommunistiske Medlem (Munch-Petersen), idet det ærede Medlem heroppe bevidnede, at det kommunistiske Parti havde Respekt for Overbevisningen. Det er noget helt nyt, det maa være noget, der er kommet ind for ganske nylig, i hvert Fald findes den ikke i det store Forbillede, i Rusland. Den russiske Straffelov indeholder med Hensyn til de Forhold, vi her taler om, en Bestemmelse i Kapitel IX., § 193 Nr. 13, der i Oversættelse lyder omtrent saaledes:

„Omgaelse af Militærtjenestepigten, i Særdeleshed under Paaskud af religiøs eller anden Overbevisning, medfører, naar der ikke foreligger noget skærpende, de i § 193, 2det Stykke, forudsatte sociale Beskyttelsesforholdsregler“

det er Frihedsberøvelse indtil 2 Aar, men hvor der er Tale om, at det sker under Kamp eller den Slags Ting, indtræder de sværeste Forholdsregler, og det er Skydning. Noget synderlig Respekt for Overbevisningen lyser der ikke ud af denne Straffelov, og det er denne Straffelov, det ærede Medlem saa gerne vil have indført her i Landet, det er disse Tilstande, vi skal stræbe efter, det er navnlig dem, Ungdommen skal stræbe efter, det er dér, man faar den sande Frihed til Aandsudvikling o. s. v. Og her er det endda forudsat, at der ikke foreligger kontrarevolutionær Hensigt, thi foreligger

noget saadant, er det lige meget, hvad man foretager sig i Rusland, saa er man hjemfalden til de sværeste Forholdsregler, og netop i disse Dage foreligger der Efterretninger om, hvorledes det gaar til derovre i det gyldne Rige, som vi skal stræbe efter at ligne: Standretter og al den Slags, som er det typiske Krisetegn, det typiske Tegn paa, at Magten vakler under Magthaverne.

Gregersen: Den højtærede Indenrigsminister antydede, at det vilde have været overfladisk at standse ved det af mig nævnte Sted. Jeg har den modsatte Opfattelse, det vil netop være at gaa til Grunden og naa det Hovedstandpunkt, som ogsaa er den højtærede Indenrigsministers, nemlig Afskaffelse af den tvungne Værnepligt. Jeg synes, at der for Indenrigsministeren er gaaet en Lejlighed tabt. Det store Kriseforlig indeholdt Muligheder for at faa gennemført Ting, man ellers ikke kan faa gennemført, men jeg indrømmer, at det selvfølgelig beroede paa, om Indenrigsministeren var dygtig og behændig nok til at faa sine Krav gennemført.

Munch-Petersen: Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det ærede Medlem Hr. Pürschels Telegrammer fra Rusland via Hitler, men kun paa selve den Sag, der staar paa Dagsordenen. Med Hensyn til Værnepligten i Sovjet-Unionen — det har jeg for øvrigt tidligere haft Lejlighed til at oplyse det ærede Medlem Hr. Pürschel om — er vor Indstilling overfor det borgerlige Samfund og overfor Arbejderklassens Samfund grundforskellig — det ærede Medlem Hr. Pürschels Indstilling er ogsaa grundforskellig ud fra det modsatte Synspunkt —, og vor Indstilling overfor den borgerlige Armé og den røde Armé er derfor ogsaa grundforskellig. Hvad angaar den røde Armé, kan det ærede Medlem Hr. Pürschel være ganske rolig, for kontrarevolutionære Elementer i Sovjet-Unionen, ikke tilhørende den arbejdende Befolkning, kan overhovedet ikke komme i den røde Armé, for dem gælder overhovedet ingen Værnepligt.

Pürschel: Den Sag, der forhandles her, er af det ærede Medlem selv sat paa Dagsordenen, det er nemlig Respekten for Overbevisningen, det er den, det drejer sig om. Det ærede Medlem stod op her og udtalte, at det kommunistiske Parti efter sit Program respekterer Overbevisningen, og saa er det, jeg siger: Lad os se Bevis derfor! Og det ser vi det Sted, hvor det